

на живи закони, които ние, сегашнитѣ хора, можемъ да приложимъ. Каква е погрѣшката на слугата на св. Антоний? Това е единъ анекдотъ, доколкото е вѣренъ, не зная. Азъ го взимамъ, за да разясня принципа. Св. Антоний билъ поканенъ нѣкъдѣ на гости, и тръгналъ съ слугата си. Той ездѣлъ на конь, а слугата му — на магаре. Обаче, св. Антоний ималъ противници, които искали да го спратъ на пѣтя му. Вечеръта спрѣли на единъ ханъ. Дошли противниците му, отрѣзали главата на коня и на магарето, като си казали: „Не трѣбва да ходи на гости, стига му дотука.“ Сутринъта дохожда слугата, иска да извади и приготви коня и магарето за пѣтъ, но вижда, че главитѣ имъ сж отрѣзани. Съобщава за това на св. Антоний. Той му казва: „Нищо, прилѣпи ги, и ще вървимъ!“ Слугата въ бързината размѣнилъ главитѣ, на коня турилъ магарешката глава, а на магарето — конската. Св. Антоний се качва на конь съ магарешка глава, а слугата му — на магаре съ конска глава и тръгнали. На съврѣменнитѣ хора главитѣ имъ сж размѣстени. Мжжетѣ мислятъ като женитѣ, а женитѣ мислятъ като мжжетѣ. Казвате: „Тогава какъ ще се разрѣши въпросътъ?“ — Конската глава — на коня, магарешката — на магарето! Нѣщата трѣбва да бждатъ тѣй, както сж създадени първоначално, а не да се тълкуватъ. Казвамъ: тази конска глава да се снесе отъ магарето, а магарешката да се снесе отъ коня! Това значи тълкуване — да дадешъ едно правилно разяснение на онзи великъ законъ, върху който се градятъ сегашнитѣ наши закони. Каквото е говорилъ Христосъ, туй учение, съ неговитѣ основни принципи, може да се приложи още сега. И слѣдъ хиляди и милиони години пакъ сжщото ще бжде. Любовта, и до скончание на вѣка и слѣдъ скончание на вѣка, ще бжде сжщата. Като казвамъ сжщата любовъ, подразбирамъ сжщата по субстанция и есенция, а не по форма. Виждали ли сте какъ изгрѣва слънцето сутринъ? Така е и съ любовта. Тя ще се усилва, усилва до